

Parc Art

JOAN DOMÈNECH

Jaume Roser prové d'una família on tots han sabut buscar el treball on fos

Fa poc, vaig visitar per primera vegada el recinte de Parc Art a Cassà de la Selva, una joia que molta gent desconeix. El seu creador és Jaume Roser Laromaine, un personatge singular que va atendre, ell mateix, tot el grup de lloretencs que ens hi desplaçàrem. Un cop agrupats en un lloc assolellat on, a més, podíem asseure'ns, va anar explicant una mica el procés de formació d'aquell espai on la naturalesa i l'art s'aparellen admirablement. Jaume Roser prové d'una família on tots els membres han sabut buscar el treball on fos i amb el seu esforç han anat progressant. Amb aquest exemple, la vida d'en Jaume és una successió d'oficis i feines – flequer, pastisser, mecànic en una fàbrica de taps i, posteriorment, en altres especialitats del metall– que desemboca en la creació d'una gran indústria de ressò internacional, sense oblidar l'època en què comença a obtenir els primers beneficis llogant rentadores que, d'una manera rudimentària –amb una bicicleta o moto i un remolc al darrere–, trasllada de casa en casa. Roser explica ara aquestes vivències sense petulància, content, feliç d'allà on ha arribat. Però no en va tenir prou amb la nau industrial on col·laborava en la realització de les grans obres metàl·liques que els escultors de la zona dissenyaven i li encarregaven. La seva capacitat creativa el va portar a fer, també, les seves. I, amb el temps, acords puntuals amb els artistes que passaven pel seu taller van aconseguir que reunís una sèrie d'obres d'autors de prestigi que, junt amb les seves, va anar distribuint per un ampli espai al mig del bosc, solcat per uns camins senyalitzats que permeten fer el recorregut sense pèrdua. Hi ha escultures rígides, altres en moviment, altres que segons per on entra el sol aconsegueixen efectes especials. Res del que hi ha exposat és sobrer. Fins i tot a aquell que no sigui un apassionat de l'art modern interessa la col·lecció que Roser ha reunit en aquell terreny que inclou un petit estany on campen al seu aire, per dins i per fora, ànecs collverd i paons espectaculars i altres aus especials –algunes, exemplars significats tancats en gàbies adients– que acaben d'atreure la curiositat del visitant. Té reunides més de 300 escultures i, mentre passeges, vas identificant estils i peces i retrobant creacions d'Alfaro, Ansesa, Ansón Pérez, Barraca, Cabanyes, Clavé, Corberó, Crozet, Duixans, Fita, Homet, Lleó, Llongueras, Martí, Domene, els mateixos Roser (pare i filla), Torres Monsó, Vilà, Villèlia, Xargay i altres. Hi recomano la visita.

Publicat a: El Punt, 28 de març de 2018

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/1364336-parc-art.html>